

orlov. Derfor har vi stadig væk efter den justering, der nu er sket, en meget flot ordning for dem, der faktisk foretrækker tid frem for bare nogle ting.

Der har også været nogle bemærkninger omkring sabbatorloven. Om den skal jeg sige, at der jo aldrig har eksisteret en lovgivning på sabbatområdet, for der har aldrig været et flertal i Folketinget for en lovgivning på sabbatområdet ud over den, man kunne søge, og hvor ordningen ophører om 14 dage. Den var et etårigt forsøg, og hvis ikke vi havde lavet noget nyt i denne finanslovaftale, så havde der slet ikke været nogen sabbatorlov. Jeg må derfor tage afstand fra, at man bruger disse meget grove udtryk som likvidering, svigt osv. i forhold til en ordning, som simpelt hen ville være totalt bortfaldet, hvis ikke det havde været muligt i denne finanslovaftale at samle et flertal bestående af regeringspartierne, Venstre og De Konservative for en ændret udgave og derved videreføre sabbatorloven.

På det sociale område har finanslovaftalen også bidraget til nogle ændringer. Der er kommet en bedre ordning på de unges aktivering, en bedre sammenhæng i ydelserne og en tilskyndelse til at søge uddannelse. Der er også med satsreguleringsforliget taget en række nye initiativer for de svageste grupper. Hvad angår søskenderabat og småbørnsfamilieydelse, synes jeg måske også, at kritikken skyder lidt forbi.

Hvis hr. Jes Lunde husker, hvad det var, vi sad og forhandlede for fire år, næsten fem år, siden, så var det, at vi dengang i fællesskab gav småbørnsfamilierne samlede forbedringer i – så vidt jeg husker – størrelsesordenen 600-700 mio. kr. Det, der nu er sket, er ikke, at en eneste af disse millioner er forsvundet fra småbørnsfamilierne. Vi har lavet en omflytning af de sidste 175 mio. kr., men der er lige så mange småbørnsfamilier, der har vundet 100-200 kr. om måneden, som der har tabt penge; om det er rimeligt, kan man jo have forskellige synspunkter på. Det er også velkendt, at det i høj grad har været kommunernes anbefaling, kommunernes synspunkter på, hvad der ville gøre det lettest for dem for at opfylde kravene til en børnepasningsgaranti, der har været vejledende for regeringen ved denne ændring. Det er velkendt.

Men jeg må nok sige, at jeg synes, det er at bruge et helt forkert ordvalg i forhold til, hvis der engang skulle ske en katastrofe med et andet flertal i det her Folketing, at sige, at det her er en stor social forringelse. Det er en omflyt-

ning, og det er en ændring af nogle prisrelationer, men småbørnsfamilierne som sådanne får efter dette forlig nøjagtig lige så mange kroner, som de før fik.

Med hensyn til pensionisterne kan vi sige, at det er en opfyldelse af et valgløfte, at vi friholder pensionisterne for de største kommunale skattestigninger.

På sundhedsområdet kan regeringen glæde sig over, at der i sammenhæng med finansloven også er skabt et flertal for Hovedstadens Sygehusfællesskab, for dette sygehusfællesskab kan blive en murbrækker for nye arbejdsformer, bedre service og forbrugertilfredshed i vort sygehusvæsen.

Inden for forskningsområdet var der i regeringens oprindelige udspil en kraftig opprioritering med mange ekstra initiativer og mange flere penge. I aftalen med oppositionen er der føjet et par ekstra nyttige initiativer til. Vi har været enige om, at det her område krævede en høj prioritet.

For erhvervs politikens vedkommende er regeringens synspunkt jo først og fremmest, at det gælder om at have gode generelle rammer for erhvervenes udvikling. Man kan altid diskutere detaljer: håret i suppen, det og det gebyr, den og den afgift, som man synes generer en virksomhed. Men der er vist ikke længere nogen, der kan sætte spørgsmålstegn ved, at det, der er sket i de sidste to år for dansk erhvervsliv, er, at man har fået bedre vilkår på alle de områder, der virkelig betyder noget, for eksportmulighederne er blevet bedre, konkurrenceevnen er høj, hjemmemarkedet er styrket, omkostningerne er i ro, og renten er lavere, end den var for et par år siden.

Venstre og De Konservative har så i den aftaleforhandling, vi har haft, lagt vægt på det erhvervsaspekt, der hedder generationsskifte, og har endda tillagt det en meget høj prioritet. Det er ingen hemmelighed, at skulle regeringen selv have prioriteret, så var der ikke blevet sat så mange penge af til det formål. Men det betyder ikke, at jeg ikke vedkender mig, at der her er et fornuftigt formål. Det er også derfor, at vi uden at genere hinanden har kunnet blive enige om at give netop det her område en høj prioritet.

Må jeg så gøre nogle bemærkninger om de grønne afgifter og erhvervene; det står der jo en smule om i forligsteksten. Det, der står, er – om jeg så må sige – en ensidig, frivillig regeringserklæring om, hvordan vore planer er, var før finanslovaftalen og vil være derefter.